

MARIA TERESA RECODER GONZÀLEZ, ARTISTA I ESCULTORA. UNA CARAMBOLA A QUATRE BANDES

Antoni Tudurí

Secció de
genealogia de
l'Ateneu de Maó

casa amb moll de barques privat, coneguda com «Villa Pilar», i que, probablement, és l'actual «Villa Adela», ubicada entre els carrers Victori i Sant Ignasi.

❖ **SON PARE** era fill d'un fabricant tèxtil de Mataró, que pel que sembla, l'havia

desheretat i que va anar a viure a l'Argentina, on es va casar amb una dona, filla d'un madrileny i una navarresa de Pamplona i que es va dedicar als negocis bancaris. També sembla que el pare de Maria Teresa, ja casat i amb dues filles, va tornar a Catalunya on va ser acceptat pel seu pare qui, poc temps després, moria i li deixava una herència considerable. No es sap la causa, però aquest home va a Castell, compra «Villa Pilar» i s'hi trasllada amb tota la família, dona i les dues filles, de 10 i 12 anys. No deixa de ser rar que un ric hereu nat a Mataró i que havia viscut i fet de banquer a l'Argentina vagi a parar a Castell. Pel que sembla, la família torna a Barcelona devers l'any 1930 i ven la casa.

Aquesta dona, Maria Teresa Recoder, es casà molt jove amb un apotecari de nom Agustí Torras Domènech. I ara ve la primera carambola: el pare d'aquest apotecari, Jaume Torras Llopart es graduà a Barcelona l'any 1900, el mateix any que Bernat Borràs Piris (Bernat Pixera). Atès el fet de que per aquells temps les pro-

mocions universitàries eren molt poc nombroses, bon i segur que devien tenir un contacte prou proper i devien coincidir a l'Orla Universitària.

Seguint amb les caramboles, certament sorprenents, hem trobat que una de les germanes majors de Maria Teresa,

de nom Mercedes, es casà amb un capità d'Artilleria de nom Ramon de Colubí que va ser el defensor del president de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys i Jover l'any 1940. És prou sabut que la defensa, ateses les circumstàncies, va ser un fracàs ja que Companys va ser afusellat el dia 15/10/1940, però l'actuació del capità Colubí li va comportar una persecució (açò que en castellà en diuen «acoso

y derribo») que va determinar que demanés la baixa de l'exercit i emigrés a Venèçuela, l'any 1947, on va viure fins a la seva mort, l'any 2007, país on començant com taxista, va acabar sent el director de la societat veneçolana de Meteorologia (no confondre amb «meteorologia»). Per cert, ara s'ha descobert que el capità i Lluís Companys eren parents amb pocs «bots» entre sí. Curiosa carambola genealògica!. Una altra carambola insospitada és que el rebesavi del capità Colubí era José Mª de Colubí i de Gomila, nat a Maó l'any 1785, fill de Esteve Colubí Garcés i de Magdalena Gomila

Sunyer, i que va ser «Mariscal de Campo», màxima categoria dins l'exercit, d'acord amb el que diu Deseado Mercadal (MENORCA • «Es Diari», 20/11/1989).

I continuant amb la quarta carambola que he citat, resulta ser que una germana de l'apotecari Agustí Torras es casà amb un tal Antoni Raventós i van tenir un fill de nom Francesc Raventós Torras, (destacat economista i un dels primers directors de l'INSALUT) que es casà amb una biòloga de Ciutadella, de nom Mª Àngels Cardona Florit, neta del ferrer de Ferreries -Gabriel Cardona Enrich- i que dona nom a l'Institut de Ciutadella. Si ens ho haguéssim proposat, no haguéssim arribat a un embolic genealògic com aquest, mereixedor d'una sèrie televisiva de moda.

❖ **PER CONÈIXER** l'activitat artística de Maria Teresa Recoder, (que va adoptar el llinatge del marit, Torras, pel simple motiu, segons deia, de que si al seu llinatge «Recoder» li barataven una lletra, el resultat era de broma, al manco a Venèçuela) només cal punxar el seu nom a un cercador d'Internet i sortirà una àmplia informació que sobrepassa l'espai de que disposem a aquestes miscel·lànies.

En qualsevol cas, i atès que no podem trobar nexes directes de sang, haurem de justificar la seva inclusió dient que per camins colaterals que passen per Mª Àngels Cardona Florit, un servidor té relació amb Maria Teresa Recoder González amb 19 bots, Antoni Guasch Bosch té 14 bots també per la mateixa raó i Rafael Aedo Pons té altres 21 bots, tots indirectes.

L'expressió que diu «el món és un mocador» és una veritat indiscutible.

Fa poc temps vaig rebre un correu de Miquel Àngel Limón, on em feia saber que cercant altres coses va topat amb una escultora i dissenyadora que havia nascut a Castell. Es tractava de Maria Teresa Recoder González i m'adjuntava una entrevista publicada a Caracas poc abans de morir l'any 2009.

A un servidor li costa ben poc emprar el repte i posar-se a cercar pels i senyals d'aquesta persona, atès que ens falten dones d'origen menorquí que compleixin amb els tres punts necessaris per tal de ser citades a aquestes miscel·lànies: la primera és que ja no estiguin entre nosaltres (forma fina de dir que són mortes), la segona és que siguin d'origen menorquí i la tercera és que siguin prou desconegudes o que l'oblit les hagi amagat de la memòria col·lectiva.

En aquest cas, Maria Teresa Recoder compleix amb les tres condicions i ha permès l'estudi corresponent.

Qui era aquesta dona?, pel que es pot veure a les vikipèdies i altres fonts informatives, va néixer a Castell el dia 02/01/1927, al carrer Bellavista (conegut també per carrer dels maonesos) a una